

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 2T/19/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113010175
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ondrejová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2013:4113010175.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Ondrejovej a z prísediacich Anny Mikušovej a Zlatici Olájošovej, v trestnej veci obžalovaného J. D., pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 24. apríla 2013 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
J. D. : narodený XX.XX.XXXX v E.,
trvale bytom O., G. XXX/XXX,
toho času v Ústave na výkon väzby Nitra,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e :

dňa 20.08.2012 vo večernom čase asi o 19.30 hodine v katastri obce Veľký Cetín v časti Vinohrady v chatke bez popisného čísla v zadnej miestnosti, ktorej vlastníkom je šesťdesiatosem ročný W. A., vošiel v spoločnosti X. Z. do otvorenej miestnosti, pričom od poškodeného W. A. opakovane vypytoval víno slovami „daj víno!“ a následne začal pýtať aj peniaze a keď W. A. odpovedal, že nemá, sotil ho rukami, následkom čoho poškodený spadol na váľadnu v miestnosti a opakovane asi 4-krát ho udrel zatvorenou päšťou do oblasti hlavy, pričom mu vytiahol zo zadného vrečka nohavíc peňaženku, z ktorej mu zobral finančnú hotovosť vo výške cca 28,- eur a po krátkom zdržaní sa v pivnici odišiel preč, poškodenému W. A. nebola spôsobená žiadna ujma na zdraví ani žiadne zranenia, avšak bola mu spôsobená škoda vo výške cca 28,- eur, pričom skutku sa dopustil napriek skutočnosti, že bol v minulosti právoplatne odsúdený pre zločin - trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp.zn. 1T/177/2005 zo dňa 27.02.2007, právoplatný v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre, sp.zn. 4To/27/2007 dňa 11.05.2007,

t e d a :

proti inému použil násilie alebo hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spáchal taký čin na chránenej osobe, osobe vyššieho veku,

t ý m s p á c h a l :

zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s použitím § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 5 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) rokov 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, sa obvinený zaraďuje pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, súd ukladá obžalovanému, aby uhradil poškodenému W. A., narodenému XX.XX.XXXX, bytom K. T., Q. pri G. XXX, spôsobnú škodu vo výške 28,- eur.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Nitre sp. zn. 1Pv 490/12 prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému J. D. a vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie prečítaním výpovede z prípravného konania obžalovaného J. D. , výsluchom poškodeného W. A., výsluchom svedkov X. Z., K. D., konfrontáciami obžalovaného T. D. a poškodeného A. A., poškodeného A. A. a svedka R. Z., obžalovaného T. D. a svedka R. Z., prečítaním znaleckých posudkov, listinných dôkazov, oboznámením ďalšieho obsahu spisu a oboznámením pripojeného spisu OS Nitra sp. zn.1T 177/2005.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku s úpravou skutkovej vety v zmysle vykonaného dokazovania.

Obžalovaný J. D. na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať a preto bola podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 21.08.2012 (čl.49-53) a výpoveď zo dňa 09.10.2012 (čl. 58-62). Vo výpovedi zo dňa 21.08.2012 (čl. 49-53) po vznesení obvinenia a po zákonom poučení obžalovaný uviedol, že skutok tak ako je uvedený v uznesení o vznesení obvinenia nespáchal, že keby poškodeného udrel 4 krát päšťou do hlavy tak ho zabije, poškodeného nepozná, je pravda že na nejakej chatke vo vinohradoch bol, lebo chceli kúpiť víno, boli u nejakého človeka a pýtali na predaj víno, ten ukázal na litrový džbán a povedal, že má len to, bolo tam asi pol litra vína, posunul im džbán a oni s X. si naliali po poldeci vína, pili z jedného pohára, do chatky prvý vstúpil on a druhý X., keď vypili víno odišli preč, k ničomu tam nedošlo, v pivnici nebol, nikomu peniaze nezobral. Dňa 20.08.2012 okolo druhej poobede prišiel taxíkom spolu s Z. B. na návštevu k X. Z., ktorého pozná asi 8 rokov do Pane, mali už vypité nejaké víno, mali so sebou fľašu, ktorú spolu dopili a išli k nejakej panej v Pani, kde kúpili asi 3,5 litra vína za 3,5,- eur, nevie presne koľko peňazí mal pri sebe, vie že ráno mal 100,-eur. U X. potom víno dopili a chceli ísť autobusom do Nitry, na zástavke čakali asi do 19.15 hod., potom išli na ihrisko, kúpil si tam cigarety, B. z ihriska zmizol a oni dvaja s X. išli do vinohradov, chceli kúpiť víno od staršieho, nižšieho a pevnejšieho pána, ktorý im predal asi 1,5 litra, pili ho pri jeho garáži pod chatkou, rozprávali sa s jeho synom, zaplatil pánovi za víno 3 eurá a pred jeho bránou ich zobrali policajti na oddelenie, kde im povedali ,že niekoho prepadli. Okrem tohto pána boli ešte v tej chatke u pána, ktorý ich pohostil z džbánou. Vo výpovedi zo dňa 09.10.2012 (čl. 58-62) po zákonom poučení za prítomnosti obhajcu obžalovaný uviedol, že dňa 20.08.2012 prišiel taxíkom pozrieť X. Z. na Paňu, Z. išiel kúpiť víno k nejakej susede, keď ho vypili chceli ísť do Nitry na autobus, ten nešiel, tak v krčme kúpili cigarety, potom išli okolo vinárskych chatiek, pri jednej zastavili bol tam starší, nižší pán so šedivými vlasmi, pýtali sa ho či nemá na predaj víno, povedal, že nemá, potom povedal že má vnútri krčah, išli za ním dovnútra, na stole boli nejaké veci, ktoré zhrnul, nalial si tam za pohár vína, vypil ho a išiel preč, pýtali sa ešte či nevie, kto má víno na predaj, pán ukázal chatku nižšie tak išli k tej chatke, bol tam pán so synom, ktorý im najskôr nechcel víno predať, potom im predal 1,5 litra vína za 3 eurá, vypili s tým pánom a X. po pohári vína a keď z tej chatky odchádzali zadržali ich policajti, žiadny skutok, ktorý sa mu kladie za vinu nespáchal, nikoho neuderil, nikomu nezobral peniaze, s nikým nemal potýčku ani hádku. Keď prišiel na Paňu mal päťdesiatku, za taxík platil 12 eur, minul za víno 3,5 eura plus 3 eurá a 2,60 eur (cigarety), viac neminul, nepamätá sa či držal aj inú peňaženku okrem svojej, iba ak by bola položená na stole. Z. pozná z kolotočov asi 8 rokov, policajti potom čo mu urobili osobnú prehliadku a vyložil veci na kapotu auta vrátane peňazí čo mu zostali, sa poškodeného opýtali či sú to jeho peniaze (28 eur), poškodený nepovedal nič, ale on peniaze poškodenému nezobral.

Poškodený W. A. na hlavnom pojednávaní uviedol, že to bolo po 20.00 hod. večer, kedy bol na hajloku, bol už pripravený, že ide domov, na hajloku bol sám polieval planty, jeho krstný syn o 19.00 hod. stadiaľ

odišiel. Okolo 20.00 hod. prišli tí dvaja, pýtali sa ho či nemá víno, povedal im, že víno nemá, víno od neho pýtal iba obžalovaný, potom odišli von, za chvíľu sa vrátili, rozkukali sa, že tam nikto nie je a vrátili sa dovnútra, obžalovaný sa rozbehol ku nemu, povedal mu „ty špinoš, nechceš mi dať víno“, on stál pri váľande v chatke a povedal mu, že nemá víno, tak potom mu obžalovaný povedal, že mu má dať peniaze, odpovedal mu, že nemá peniaze, potom mu obžalovaný vykrútil ruku, vytiahol mu puzdro v ktorom mal doklady, to dal na stôl, vo vačku mal spolu puzdro s peňaženkou, vybral si peniaze a peňaženku hodil pod stôl a puzdro na stôl, v črpáku mal asi 3 deci vína z ktorého vypil obžalovaný pohár. Obžalovaný išiel dole do pivnice, pýtal sa ho kde je svetlo, povedal mu, že tam nie je svetlo, ťukal tam do sudov, vyšiel hore a keď tí dvaja odišli ani nevidel na ktorý smer išli, lebo sa bál ísť za nimi. Zobral bicykel, išiel na hlavnú cestu do dediny a krčmárovi povedal, aby zavolať policajtov, krčmár vo Veľkom Cetíne sa volá K. D. a tomu povedal čo sa mu stalo. Krčmár zavolať policajtov, prišli asi za 5 minút, vyšli hore na vinohrad a dole od jeho hajloku asi 300 m je studňa, pri tej studni má hajlok I. S., ktorý tam spolu so synom rotavátorovali a pri studni boli aj tí dvaja, čo boli u neho, policajti vystúpili a zobrali tých dvoch a aj jeho do auta. Na polícii ich vypočúvali a jeho zobrali na vyšetrenie do nemocnice. Policajtom ukázal, ktorí dvaja boli u neho, poznal ich podľa vizáže, Z. pochádza zo susednej dediny, toho druhého videl prvý krát u neho na hajloku, nikdy nemal konflikt s obžalovaným a ani s Z., osobne sa s nimi nepoznal. Keď pýtal od neho obžalovaný víno, stál pri váľande, obžalovaný ho udrel do ľavej strany hlavy rukou, potom spadol na chrbát na váľandu, potom ho udrel ešte asi 4x, prosil ho nech ho nezabíja, on len povedal, aby mu dal peniaze a keď mu odpovedal, že peniaze nemá, šáhol mu dozadu do vrecka a vytiahol mu peňaženku aj s puzdrom, ležal na ňom a s ľavou rukou mu vybral z pravého zadného vrecka peňaženku s puzdrom. Pravda je taká, že obžalovaný ho napadol a pýtal od neho peniaze, nemôže si na neho vymýšľať. Z. na neho neútočil, a nepýtal od neho ani peniaze ani víno. Tých 28 eur čo mu zobral obžalovaný pozostávalo z 2x10 eur, 1x5 eur - papierové a ostatné boli kovové, viac peňazí nemal, nenechal mu ani halier, sám dobrovoľne mu neponúkal peniaze. Tí dvaja boli napití, chovali sa drzo. To, že boli napití videl z ich správania a bolo to na nich aj vidno. On sám nepil, lebo bral tabletky na astmu, aj na hrdlo. Nikto ho neovplyvňoval ako má vypovedať, nikto nemal na to možnosť, lebo ho nikto po ceste nestretol. Keď ku nemu vošli obžalovaný a Z., mal otvorené dvere a zapnuté rádio, tak oni vedeli, že tam niekto je. Okrem vína a peňazí odo neho nič iné nežiadali. Víno od neho pýtal len obžalovaný, potom zobral peniaze, nalial si víno a išiel do pivnice. Videl na vlastné oči z postele kde ležal, že otvoril peňaženku, vybral peniaze a dal si ich do vačku. Z. stál vo vonkajších dverách, keď išiel obžalovaný do pivnice, ale kde bol, keď mu bral peňaženku to nevie, o pomoc ho neprosil, lebo prišli spolu. Keď ho obžalovaný volal do pivnice, nepočúvol a nešiel s ním dole, lebo sa ho bál, že ho sotí zo schodov a potom povedia, že spadol, bol taký naplašený, že ani dýchať nemohol a nemal som so sebou ani sprej na astmu. Tých dvoch dnu nepozval, vstúpili bez jeho dovolenia, nemal ani čas povedať im, že nemajú u neho čo robiť, keby sa s nimi bol hádal, už tu nie je. Na to koľko mu zmizlo peňazí sa ho pýtali policajti vo Vrábľoch aj v Nitre. Víno ktoré mal v črpáku tam doniesol krstný syn, ktorý pil z jedného pohára, krstný syn má u neho na hajloku uskladnené víno a užíva jeden vinohrad. Na odstránenie rozporov vo výpovedi svedka poškodeného z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní navrhol obhajca čítať časť výpovede svedka z prípravného konania zo dňa 20.08.2012 (čl. 71) tretia strana zápisnice, v časti, kde poškodený uviedol, že „obaja od neho pýtali víno“, na čo poškodený uviedol, že obaja predsa od neho nemohli pýtať víno, spresnil svoje vyjadrenie, že obaja prišli do dverí a obžalovaný pýtal víno.

Vzhľadom na rozpory vo výpovedi obžalovaného a svedka poškodeného vykonal súd na hlavnom pojednávaní medzi nimi konfrontáciu, ktorej sa po poučení obaja podrobili a súhlasili s vykonaním konfrontácie. Pri konfrontácii svedok W. A. tvárou tvár do očí obžalovanému J. D. opakovane uviedol, že ho napadol, povedal mu „ty špinoš, ty mi nechceš dať víno“ potom ho napadol a šáhol mu do vrecka a zobral mu peňaženku, puzdro hodil na stôl, peniaze vybral a odhodil peňaženku, nie je pravda, že spolu pili víno, pil len obžalovaný a išiel potom po schodoch do pivnice, pýtal sa ho kde je svetlo, ťukal po sudoch a volal ho aby išiel dolu, ale on mu povedal, že nejde. Počas konfrontácie poškodený konštatoval, že obžalovaný si tvrdí len to svoje, ale on nemá dôvod mu ublížiť vymysleným obvinením, hovorí len ako to bolo, aká je pravda, nechce nikomu škodiť ani nikomu v živote neškodil. Obžalovaný J. D. tvárou v tvár do očí svedkovi W. A. uviedol, že ho nenapadol, víno vypili, ale nenapadol ho, opýtal sa svedka prečo mu škodí, keď vypráva čo nie je pravda. Svedok na jeho vyjadrenia reagoval spontánne, že hovorí len to ako to bolo a čo je pravda, nikomu neškodí.

Na návrh obhajcu bola prečítaná časť konfrontácie z prípravného konania medzi poškodeným W. A. a obžalovaným J. D. zo dňa 22.01.2013 (čl. 63) posledná strana zápisnice k tomu, či sa poškodeného policajti pýtali pri zadržaní podozrivých pri aute koľko mu zobrali peňazí. Poškodený zhodne ako pri

konfrontácii dňa 22.01.2013, ako aj na hlavnom pojednávaní opätovne uviedol, že na peniaze, sa ho pýtal vyšetrovateľ vo Vrábľoch, potom aj kapitánka v Nitre, nevidel žiadnu prehliadku obžalovaného a svedka pri aute. Na peniaze sa ho pýtali až keď boli na polícii, keď už tam nemali obžalovaný a svedok prístup.

Svedok X. Z. na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol doma, pozeral televízor, prišiel J. aj s kamarátom Z., priniesli 1,5 litra červeného vína, ktoré vypili, pýtali sa kde sa dá kúpiť ešte víno, išli k susedovi, ktorého prezývajú A., tam kúpili 3 litre vína, vrátili sa späť ku nemu, pýtali sa kedy im ide autobus domov do Nitry, opýtal sa na to susedy S., išli na zastávku, autobus nešiel, tak išli na druhú zastávku na prípoj a tam chvíľu čakali, ale ani odtiaľ nešiel autobus, išiel s J. na ihrisko, tam kúpil cigarety a druhý kamarát odišiel, povedal že s nimi nejde, že ide do Nitry. Kúpili cigarety, išli na vinohrady, stretli p. A. pri jeho hajloku, opýtali sa ho či nemá predať víno, povedal, že predať nemá, ale ponúknuť ich môže, tak tam niečo vypili a išli hľadať kde pôjdu kúpiť víno. Potom sa vrátili, J. povedal, že ujo asi bude mať víno a potom sa to tak zomlelo, že on zostal v pomykove, všetko sa stalo narýchlo. Sám mal dosť vypité, J. skočil do uja sotil ho a potom odišli, zastavila ich hliadka. Nevie prečo J. uja sotil, asi chcel víno, nevie prečo ho udrel, čo si pamätá tak ho udrel 2-3 krát, on stál vtedy od nich 3-4 metre pri dverách, keď sa to stalo, bol z toho všetkého vyplašený, lebo keď si on ide kúpiť víno, slušne si vypýta a niečo takéto ešte nezažil. Keď odišli preč, ešte sa tam motali, nikoho tam nebolo a potom ich zobrali policajti. Pán A. ich ponúkol prvý krát keď tam boli vínom a nalial im po pohárik a potom odišli, nevie prečo sa vrátili naspäť do hajloku p. A., J. napadlo, že sa vrátia späť, on zostal vystrašený, nevedel sa ani pohnúť, asi preto poškodeného ani nebránil, ale J. hovoril aby išli preč, J. na to nehovoril nič. Z. A. hovoril J. keď ho udrel, aby ho nebil, nepamätá si čo povedal J. na to A.. J. ho udrel asi preto, že chcel ešte víno a p. A. povedal, že už víno nemá, nevidel, že by J. od p. A. zobral aj niečo iné. Víno ktoré mali, kupoval za peniaze, ktoré mu dal J., cigarety si J. kúpil sám, nevie koľko mal peňazí, povedal mu že ráno mal 20 eur a 12 eur dal za taxi, koľko ešte mal nevie. Do Nitry chceli ísť autobusom, že tam budú popíjať, kúpia si v Tesco pitie a vypijú ho pri rieke, on ale peniaze nemal, J. hovoril, že ešte nejaké peniaze má. Videl p. A. a aj J. keď stál pri dverách, stál bokom, bola tam trma-vrma, bola to sekunda, J. do p. A. sotil, p. A. padol, J. sa zohol sa k nemu, nevie či mu dal facku, alebo päšťou, buchol ho a potom išli preč, nevidel, že by J. držal peňaženku alebo puzdro p. A.. J. chcel víno a p. poškodený povedal, že víno nemá, tak asi preto ho J. napadol, obaja mali vypité. Keď od p. A. odišli už víno nekupovali, policajti ich zadržali medzi hajlokami, pamätá si, že si pri studni umyli ruky a stál tam nejaký pán. Policajti ich zadržali ako odchádzali preč od tej studne. V minulosti bol už trestne stíhaný za výživné, dostal podmienku, bol liečený na protialkoholickom liečení vo Veľkom Záluží, pije len keď sa dostane k peniazom. Pána A. poznal z videnia, pár krát u neho bol. J. od p. A. okrem toho vína nepýtal nič iné. Bol zadržaný spolu s obžalovaným, umiestnený do CPZ a aj obvinený, aj vypovedal v pozícii obvineného. Vypovedal to, čo uviedol na hlavnom pojednávaní, zápisnicu o svojom výsluchu v prípravnom konaní čítal, podpísal ju, ale nikto ho k tomu nenútil.

Na návrh prokurátora na odstránenie rozporov vo výpovedi svedka Z. na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní bola prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania zo dňa 21.08.2012 (čl. 54-57), kde vypovedal v pozícii obvineného a uviedol, že videl ako J. D. sotil pána u ktorého pili víno, lebo J. chcel víno a ten pán povedal, že nemá, videl z boku akoby ho udrel päšťou, prehováral J. aby išli preč, pán spadol na posteľ a prosil ho aby mu dal pokoj, J. mu dával ešte päšťou do tváre, ale nie silno, on kričal na J. nech prestane, že je to starý človek, J. zmizol do pivnice a potom sa vrátil a pýtal peniaze, naklonil sa nad toho pána, pravou rukou ho šacoval, ale či niečo vytiahol nevidel, potom odišli preč až pokiaľ ich nepristavila hliadka, po ceste nadával J., prečo do toho starého človeka búchal, po ceste sa zastavili ešte u jedného pána kupovať víno, meno nevie. J. keď si vypije je dosť agresívny a býva výbušný. Svedok k rozporom vo výpovediach uviedol, že to, čo uviedol pri výsluchu v prípravnom konaní, to je pravda, aj to čo uviedol na hlavnom pojednávaní je pravda, nikto ho nenútil vypovedať proti J. D., nikto ho nenútil vypovedať, že J. si pýtal okrem vína aj peniaze. To, že si to teraz už nepamätá presne, nie je ovplyvnené tým, že J. je kamarát a nechce mu uškodiť. Nevie vysvetliť prečo tak vypovedal v prípravnom konaní. Policajti ho nebili ani inak nenútili vypovedať, nechcel zvaliť obvinenie na J.. Keď ich policajti zadržali, naložili ich, odviezli do Vrábľ, tam im povedali aby ukázali čo majú u seba, každý bol zvlášť, nebol pri osobnej prehliadke J., nevidel čo mal u seba, on mal pri sebe iba špačky. Policajti sa mu nevyhrážali, že ak nebude vypovedať, pôjde do väzby.

Vzhľadom na rozpory vo výpovedi svedka poškodeného a svedka Z. vykonal súd na hlavnom pojednávaní medzi nimi konfrontáciu, ktorej sa po poučení obaja podrobili a súhlasili s vykonaním

konfrontácie. Pri konfrontácii svedok W. A. tvárou v tvár do očí svedkovi X. Z. uviedol, ako sa to všetko u neho stalo a kde stál svedok. Poškodený poprel, že u neho svedok pil, lebo tam bol iba jeden pohár s vínom, že svedok klame, lebo u neho nikdy predtým nebol ani nikdy u neho nekupoval víno, že svedok si toho nemôže veľa pamätať, lebo bol opitý. Poškodený apeloval na svedka aby radšej povedal, že nevie čo sa stalo a nie aby klamal. Nepamätá si, že by svedok upozorňoval obžalovaného aby išli preč, ani to, že by mu obžalovaný nadával. Obžalovaný pýtal od neho víno a ak nemá víno nech mu dá peniaze. Po ceste ich videl aj P. K., keď oberal hrozno. S. X. Z. tvárou tvár do očí svedkovi W. A. uviedol, že je pravda a priznáva že bol napitý a rezignoval na argumenty poškodeného, že on vlastne nevie či tam pili, ani prečo sa k nemu vrátili, keď im povedal, že nemá víno. Na argumenty poškodeného svedok uviedol, že si to vlastne nepamätá a že pravda je asi taká ako hovorí poškodený. S poškodeným nikdy nemal žiadny konflikt ani problém, nemal konflikt ani s J. a nemá žiadny dôvod mu škodiť

Vzhľadom na rozpory vo výpovedi svedka Z. a obžalovaného D. vykonal súd na hlavnom pojednávaní medzi nimi konfrontáciu, ktorej sa po poučení obaja podrobili a súhlasili s vykonaním konfrontácie. Svedok X. Z. tvárou v tvár do očí obžalovanému J. D. uviedol, že je pravda čo vypovedal na hlavnom pojednávaní, o peniazoch nič nevie, ani o tom, že by ich poškodený núkal vínom, videl ako obžalovaný sotil a udrél poškodeného, ale o peniazoch nevie nič, policajti mu nepovedali, že keď na neho zvalí vinu pôjde z CPZ von, ani mu nehovorili, že pôjde do väzby, nikto sa mu nevyhrážal, vyšetrovateľ mu nič také nepovedal. Nevie nič o tých peniazoch, videl iba ako obžalovaný poškodeného sotil a udrél a to že chcel od neho víno, lebo tam išli pre víno, nevie aký mal obžalovaný dôvod použiť násilie, keď išli len pre víno. Nakoniec obžalovaný skonštatoval, že to čo vypovedal svedok pod prísahou je pravda.

Svedok K. D. na hlavnom pojednávaní uviedol že, obžalovaného nepozná, vidí ho prvý krát v živote. Robí v pohostinstve Kadarka vo Veľkom Cetíne a v ten deň akurát robil. Pán A. (prezývaný Z.) prišiel za ním a hovoril mu, že ho napadli na vinohrade, že prišiel na bicykli, že potrebuje mobil a zavolať policajtov. Dal mu svoj mobil, vytočil mu policajtov a poškodený s nimi hovoril sám. Poškodený mu hovoril, že ho dvaja napadli na vinohrade, že stratil preukaz totožnosti, peňaženku a nevie či mu to zobrali, zavolali políciu a potom ho policajti zobrali na výsluch. Pán A. mu povedal, že tí dvaja išli k nemu do pivnice, že si od neho pýtali víno, on im povedal, že víno nemá, chcel aby išli preč, ale nechceli a potom mu zobrali ešte aj cigarety a buxu (peňaženku), ale na druhý deň ráno zistil, že našiel peňaženku na zemi. Nehovoril mu kto ho napadol. Čakali na políciu pred krčmou, mohlo to byť asi okolo 16.00 hod. ale časom si istý nie je mohlo to byť aj okolo 19.00 hod., ale bolo ešte svetlo, policajti poškodeného zobrali a domov prišiel večer cca o 23.00 hod. Nevie presne uviesť kedy sa stal skutok či v lete alebo na jeseň, nepamätá aký bol deň. A. bicykel nechal pred krčmou a druhý deň ráno o 09.00 hod. si ho bol zobrať. Približne 5 - 10 min. potom ako volal A. policajtom, títo aj prišli, boli asi z Vrábels, prišli na Kii, alebo na Fábii, ale presne si to nepamätá. Pán A., keď prišiel ku nemu do krčmy, tak bol nervózný a krvácal z hlavy, nezdalo sa mu, že by bol opitý, z ktorej časti hlavy krvácal to nevie uviesť.

Na hlavnom pojednávaní bol prečítaný znalecký posudok č. PPZ-KEU-BA-EXP-2012/14358 (čl. 105-109) o kriminalisticko- technickom posúdení zaistených daktyloskopických stôp z ktorého záverov vyplýva, že predložená daktyloskopická stopa č.3 zabezpečená na daktyloskopickej fólii (odtlačok na pohári) bola vyhodnotená ako neupotrebitelná a na povrchu vecnej stopy č.5(peňaženke) boli zaistené neupotrebitelné daktyloskopické stopy

Na hlavnom pojednávaní bol prečítaný znalecký posudok č. PPZ-KEU-BA-EXP-2012/14358 (čl.110-113) o kriminalisticko- technickom posúdení zaistenej DNA z ktorého záverov vyplýva, že stopy č.1 (ucho krčahu), č. 2 (ster zo skleneného pohára), č. 4 (krvavý ster z rohože nad posteľou) boli vyhodnotené ako upotrebitelné, DNA zabezpečené na stopách č. 1, č.4 a č. 5-2 (oter z vnútorných častí peňaženky) zodpovedá vzorke DNA označenej ako W. A. (poškodený), na stope č.2 nebola zistená prítomnosť biologického materiálu ľudského pôvodu, na stope č. 5-1 (oter z povrchu peňaženky) nebola zistená prítomnosť dostatočného množstva vhodného biologického materiálu

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil listiny, zabezpečené v spise zo zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody (čl.11-12) J. D. súd zistil, že bol zadržaný bezprostredne po čine hliadkou OO PZ Vrábels a bola mu obmedzená osobná sloboda podľa § 85 odsek 1 TP so súhlasom prokurátora. Bola mu vykonaná osobná prehliadka a boli u neho nájdené osobné doklady, telefón, peňaženka, kľúče preukazy, bankomatová karta, cigarety, zapaľovač a finančná hotovosť 2 kusy 10,- eur bankoviek, 1 kus 5 eurovej bankovky, 1 kus 2 eurovej mince 1 kus 1 eurovej mince 3 kusy 20 centovej mince, 2 kusy 10

centovej mince, 2 kusy 5 centovej mince, 1 kus 1 centovej mince. Podľa záznamu o vykonaní dychovej skúšky (čl.26-27) zo dňa 20.08.2012 o 22.09 hod. mal obžalovaný D. 0,98 mg/ l alkoholu v dychu. Zo zápisnice o rekognícii osoby s fotoalbumami (čl. 87-89) súd zistil, že poškodený W. A. so 100% istotou opoznal z fotoalbumov osoby J. D. a X. Z. ako osoby, ktoré ho prepadli v jeho chatke pri vinici. Z miesta trestného činu lúpeže na chatke vo viniciach bola spísaná zápisnica o obhliadke miesta činu a vyhotovená fotodokumentácia (čl.114-140) a pri obhliadke vykonanej kriminalistickým technikom dňa 20.08.2012 medzi 21.00 hod. a 21.45 hod. boli zabezpečené 3 stopy biologické a 1 daktyloskopická. Z lekárskej správy (čl.141-142) FN, Traumatologickej ambulancie vyplýva, že dňa 20.08.2012 bol o 23.44 hod. privezený pacient W. A. po napadnutí, pri vyšetrení okrem oderku na ľavej ušnici neboli zistené iné poranenia. Na základe zápisnice o prehliadke tela (čl.143-145) bola poškodenému W. A., J. D. a X. Z. odobratá vzorka DNA a daktyloskopické odtlačky dňa 21.8.2012, ktorým odberom sa dobrovoľne podrobili. Z úradného záznamu OO PZ Vrábľa (čl.149) z 20.8.2012, vyplýva, že 2 členná hliadka OO PZ bola velená operačným dôstojníkom do krčmy Veľký Cetín, kde čakal oznamovateľ, ktorý bol vo viniciach fyzicky napadnutý, opísal útočníkov a skutok. Hliadka a oznamovateľ sa presúvali k miestu činu, pri tzv. B. studni oznamovateľ spozoroval dve osoby, ktoré opoznal, osoby boli stotožnené ako J. D. a X. Z., bola im obmedzená osobná sloboda a boli predvedení na OO PZ Vrábľa, bola vyrozumená vyšetrovatelka OKP OR PZ Nitra. J. D. mal po zadržaní samopoškodzovacie sklony, ničil úradnú miestnosť, bola privolaná RZP na ošetrovanie J. D. a potom sa vykonávali procesné úkony so zadržanými osobami

K osobným pomerom obžalovaného súd zistil zo správy Miestneho úradu mestskej časti Bratislava - Ružinov (čl.168), že obžalovaný je od 07.12.2011 do 31.12.2015 prihlásený k prechodnému pobytu na adrese I. XX I., ubytovňu opustil 13.12.2011 bez udania kontaktnej adresy, prechodný pobyt si ponechal. Podľa správy ÚPSVaR Nitra (čl. 155-158,170-171) bol obžalovaný posledne vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a žiadateľov o dávku v nezamestnanosti od 13.05.2010 do 01.06.2010 a od 24.01.2012 do 17.04.2012, dávka v nezamestnanosti mu nebola priznaná, lebo nespĺňal podmienky pre jej priznanie, predtým v dobe po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody pracoval ako pomocný robotník a na dohodu v personálnych agentúrach. Podľa právoplatného uznesenia OS Rimavská Sobota sp. zn. 1Pp/12/2010 (čl.211) bol obžalovaný dňa 12.05.2012 podmienenčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého Rozsudkom OS Nitra sp. zn.1T 177/2005 právoplatný v spojení s uznesením KS v Nitre sp. zn. 4 To 27/2007 dňa 11.05.2007 a bola mu určená skúšobná doba 30 mesiacov. Podľa správy Obce Jarok (čl. 235, 169) obžalovaný je od 19.12.2012 prihlásený v obci Jarok ale v obci sa nezdržiava, vlastníci nehnuteľnosti na ulici Hlavnej XXX/XXX mu zrušili trvalý pobyt. Do verejnoprospešných prác sa nezapájal, po požití alkoholických nápojov sa správal agresívne, riešený komisiou pre ochranu verejného poriadku nebol. Z hodnotenia ÚVV Nitra (čl.236) vyplýva, že správanie a vystupovanie obžalovaného je na požadovanej úrovni. Dodržiava príslušné ustanovenia Zákona o výkone väzby a Ústavného poriadku. Počas výkonu väzby nebol disciplinárne potrestaný, pracovne zaradený nebol. Podľa správy OR PZ Nitra (čl.237) a pripojeného výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR zo 06.04.2013 sa obžalovaný dňa 05.06.2010 v Nitre dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona SNR č. 372/90 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za ktorý bol uznaný vinným rozhodnutím Obvodného úradu v Nitre sp. č. A /2010/11241 dňa 27.04.2011 a bolo mu uložené pokarhanie, dňa 18.06.2011 v obci Jarok sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona SNR č. 372/90 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za ktorý bol uznaný vinným rozhodnutím Obvodného úradu v Nitre sp. č. A /2011/11817 dňa 30.08.2011 a bolo mu uložené pokarhanie, dňa 14.07.2011 v Nitre sa dopustil priestupku na viacerých úsekoch správy podľa § 21 odsek 1 písm. f), proti verejnému poriadku podľa § 47 odsek 1 písmeno a) zákona SNR č. 372/90 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za ktorý bol uznaný vinným rozhodnutím Obvodného úradu v Nitre sp. č. A /2011/12341 dňa 20.12.2011 a bola mu uložená pokuta vo výške 30 eur, dňa 20.08.2012 vo Vrábľoch sa dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona SNR č. 372/90 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za ktorý bol uznaný vinným rozhodnutím Obvodného úradu v Nitre sp. č. A /2012/12127 dňa 11.12.2012 a bola mu uložená pokuta vo výške 20 eur. Z odpisu registra trestov (čl.167,239) súd zistil že obžalovaný bol doposiaľ trikrát odsúdený a to dňa 23.09.2004 OS Nitra sp. zn. 1T 150/04 pre trestný čin krádeže podľa § 247 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 na podmienenčný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou do 14.04.2006, tento trest bol zrušený pri uložení súhrnného trestu vo výmere 6 rokov 6 mesiacov so zaradením do I. NVS, rozsudkom OS Nitra sp. zn. 1T 177/2005 zo dňa 27.02.2007 právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4 To 27/2007 dňa 11.05.2007 pre trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 a iné. Z výkonu trestu odňatia slobody bol rozhodnutím

Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 1 Pp 12/2010 zo dňa 12.05.2010 podmienene prepustený a bola mu určená skúšobná doba 30 mesiacov. Rozhodnutím OS Nitra sp. zn. 2T 58/04 zo dňa 11.11.2004 pre trestný čin poškodzovania cudzej veci podľa § 257 odsek 1 spolupáchateľstvom podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 bol odsúdený na podmienenečný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace so skúšobnou dobou do 06.12.2005, osvedčil sa podľa § 60 odsek 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005. Podľa lustrácie v evidencii MS SR (čl.240) proti obžalovanému v súčasnosti okrem aktuálneho konania na OS Nitra sp.zn. 2T 19 /2013 nie je vedené žiadne iné trestné stíhanie na súdoch v SR.

Z pripojeného spisu OS Nitra, sp. zn. 1T/177/2005 súd oboznámil obžalobu OP v Nitre sp. zn. 1Pv 841/2005 podanú na Okresný súd Nitra 30.12.2005, ktorá bola podaná na J. D. pre trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1, trestný čin krádeže podľa § 247 odsek 1, odsek 3 písmeno a) , trestný čin násillia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a odsek 1, trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 odsek 1 a trestný čin výtržníctva podľa § 202 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005. Rozsudkom sp. zn. 1T 177/2005 Okresný súd Nitra rozhodol dňa 27.02.2007 a uznal ho za vinného pre žalované trestné činy, rozsudok nadobudol právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4 To 27/2007 dňa 11.05.2007, dňa 31.07.2007 minister spravodlivosti podal proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4 To 27/2007 zo dňa 11.05.2007 dovolanie v neprospech obvineného, NS SR uznesením sp. zn. 4 Tdo 28/2008 zo dňa 29.05.2009 dovolanie ministra spravodlivosti odmietol.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, rešpektujúc pri tom základné zásady Trestného poriadku.

Na základe vykonaného dokazovania súd rozhodol tak, že uznal obžalovaného za vinného zo skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nitra sp. zn. 1 Pv 490/12, nakoľko bolo dostatočným spôsobom a bez pochybností preukázané, že skutok sa stal tak ako je uvedený v skutkovej vete obžaloby doplnenej v zmysle vykonaného dokazovania, má znaky žalovaného zločinu, a že tento spáchal obžalovaný, ktorí svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona, tak po stránke subjektívnej aj objektívnej, pretože proti osobe vyššieho veku (chránenej osobe) použil násillie v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

Obžalovaný svojim úmyselným protiprávnym konaním, porušil záujem chránený zákonom, ktorým ustanovenie § 188 Trestného zákona kumulatívne chráni dva spoločenské záujmy a to osobnú slobodu pri rozhodovaní a majetok, ktorého sa chce páchatel zmocniť. Objektívna stránka konania obžalovaného spočívala v použití násillia (fyzickej sily), ako prostriedku pre prekonanie očakávaného odporu poškodeného s cieľom zmocniť sa cudzej veci. Právna kvalifikácia v odseku 2 citovaného ustanovenia je daná postavením poškodeného ako chránenej osoby podľa § 139 písmeno e) Trestného zákona.

Obžalovaný spáchanie skutku, tak ako je uvedený vo výroku obžaloby poprel, ale priznal, že u poškodeného v chatke bol a od poškodeného žiadal iba víno, nie peniaze. V tomto zmysle súd takúto obranu obžalovaného považoval za účelovú v snahe bagatelizovať nebezpečnosť svojho konania, domnievajúc sa, že o lúpež sa bude jednať len v prípade zmocnenia sa peňazí. V tejto súvislosti však súd dáva do pozornosti znenie zákona, kde pre naplnenie skutkovej podstaty trestného činu lúpeže sa vyžaduje použitie násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Vec pre účely trestného zákona je definovaná v ustanovení § 130 Trestného zákona, z ktorej definície vyplýva, že cudzou vecou možno rozumieť víno aj peniaze (nerozhoduje ich hodnota), podstatné je aby to bola cudzia vec a páchatel ju získal použitím násillia. Nevyžaduje sa, aby poškodený kládol aktívny odpor , najmä ak si bol vedomý fyzickej prevahy obžalovaného. Skutočnosť, že nedošlo k vážnejšej ujme na zdraví poškodeného nie je relevantná, pretože z hľadiska naplnenia formálnych znakov skutkovej podstaty trestného činu lúpeže nerozhoduje intenzita použitého násillia, podstatné je, že násillie bolo použité pred zmocnením sa veci a zmocnením veci získal obžalovaný možnosť voľne s cudzou vecou nakladať. K dokonaniu trestného činu lúpeže došlo už samotným použitím násillia obžalovaným v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

Obžalovaný je zo spáchania skutku čiastočne usvedčovaný svojou výpoveďou pri konfrontácii, jednoznačne je usvedčovaný poškodeným, ktorý konanie obžalovaného a priebeh skutku podrobne opísal tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní. Konkrétne uviedol, že po tom čo ho obžalovaný žiadal o víno a on mu povedal, že víno nemá, ho tento fyzicky napadol a pýtal peniaze, ktoré mu nechcel dať, preto si ich zobral sám z jeho peňaženky a spôsobil mu tak škodu vo výške 28 eur. Poškodený razantne poprel, že by motívom jeho výpovede proti obžalovanému bola snaha mu škodiť, naopak zdôraznil, že nikomu nikdy neškodil, s obžalovaným nemal nikdy konflikt a hovorí len pravdu. Výpoveď poškodeného z prevažnej časti potvrdzuje aj svedok R. Z., ktorý priznal, že on bol síce napitý, napriek tomu vie, že obžalovaný poškodeného napadol, ale predmetom záujmu obžalovaného bolo podľa neho víno, nie peniaze. S takýmto vyjadrením svedka Z. sa pri vykonaní konfrontácie napokon stotožnil aj obžalovaný. Svedok Z. však v pozícii obvineného v prípravnom konaní vypovedal, že obžalovaný poškodeného fyzicky napadol a pýtal od neho aj peniaze. Pri odstraňovaní rozporov medzi výpoveďami svedka z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní a pri konfrontáciách, nevedel svedok Z. presvedčivo vysvetliť prečo na hlavnom pojednávaní peniaze poprel, ale vzhľadom na dlhoročný kamarátsky vzťah s obžalovaným je motívom takto upravenej výpovede podľa názoru súdu, snaha zmierniť dôsledky konania obžalovaného. Svedok Z. absolútne vylúčil akýkoľvek nátlak pri svojej výpovedi zo strany policajtov alebo vyšetrovateľa, ako to v snahe brániť sa naznačoval obžalovaný. Poškodený obžalovaného označil ako páchatela už jednak pred jeho zadržaním príslušníkmi PZ vo viniciach a následne aj pri rekognícii z fotoalbumov. Súd v súlade s vykonaným dokazovaním vylúčil možnosť, že by poškodený alebo svedok mali osobný záujem na falošnom obvinení obžalovaného, pretože takýto motív konania zo strany poškodeného ani svedka nebol v konaní žiadnym spôsobom preukázaný. Priamym dôkazom svedčiacim v neprospech obžalovaného je aj suma 28 eur zaistená u obžalovaného pri jeho zadržaní, ktorú sumu označil poškodený ako peniaze, ktoré mu boli odcudzené a popísal aj množstvo a nominálnu hodnotu z ktorej bola suma zložená. Obžalovaný v tejto súvislosti namietal, že poškodený túto sumu označil ako odcudzenú potom, čo mu bola pred poškodeným urobená osobná prehliadka, čo poškodený radikálne poprel, že nebol svedkom žiadnej osobnej prehliadky obžalovaného a odcudzenú sumu popísal nezávisle aj na OO PZ vo Vrábľoch aj pred vyšetrovateľkou v Nitre, navyše priebeh a výsledok osobnej prehliadky obžalovaného nevidel ani svedok Z., lebo im robili prehliadku oddelene. Odcudzenie finančnej hotovosti poškodený uvádzal už hliadke OO PZ Vrábľe, ktorá spolu s ním išla podozrivých hľadať do viníc, teda v čase pred zadržaním obžalovaného, čo vyplýva aj z úradného záznamu príslušníkov OO PZ Vrábľe zo dňa 20.08.2012. Obranu obžalovaného v tejto časti súd vyhodnotil ako nepresvedčivú už aj z hľadiska samotnej výpovede obžalovaného z prípravného konania, ktorý v jednej výpovedi (21.08.2012) uviedol, že v uvedený deň ráno mal 100 eur a platil taxík, kupoval víno a cigarety (všetko v hodnote cca 21 eur), čomu by nezodpovedal zostatok 28 eur nájdený pri osobnej prehliadke, preto v druhej výpovedi (09.10.2012) uviedol, že mal 50 eur z ktorých platil taxík, kupoval víno a cigarety (všetko v hodnote cca 21 eur), čo by mohlo zostatku 28 eur zodpovedať, ale vylučuje to na druhej strane výpoveď svedka Z., ktorému obžalovaný uviedol, že ráno mal len 20 eur, 12 eur dal za taxík a kúpil ešte víno a cigarety (všetko v hodnote cca 21 eur) z čoho vyplýva, že mu nezostali žiadne vlastné peniaze. Z hore uvedeného vyplýva, že sa jedná o peniaze, ktoré boli násilím odňaté poškodenému.

Nepriamo je obžalovaný zo spáchania skutku usvedčovaný listinnými dôkazmi (úradný záznam príslušníkov OO PZ Vrábľe, zápisnica o zadržaní a obmedzení osobnej slobody, zápisnica o obhliadke miesta činu, zápisnica o rekognícii, lekárske správy, znalecký posudok - krvavý ster, pripojený spis OS Nitra, sp.zn. 1T/177/2005) v neposlednom rade aj výpoveďou svedka K. D., krčmára z Veľkého Cetína, ktorého poškodený požiadal aby mu zavolať mobilom policajtov a opísal mu priebeh skutku a spôsobenú ujmu. Svedok uviedol, že dlhodobo pozná poškodeného, videl na ňom, že je nervózny a krváca z hlavy. Listinné dôkazy, znalecký posudok a výpoveď svedka D. v logickej reťazi dopĺňajú priame dôkazy usvedčujúce obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku.

Zaistené daktyloskopické stopy menovite stopa č.3 zabezpečená na daktyloskopickej fólii (odtlačok na pohári) a stopa č. 5 na povrchu vecnej stopy (peňaženke) boli znaleckým dokazovaním vyhodnotené ako neupotrebitelné daktyloskopické stopy. Znaleckým posudkom o kriminalisticko-technickom posúdení zaistenej DNA bolo zistené, že stopy č.1 (ucho krčahu), č. 2 (ster zo skleneného pohára), č. 4 (krvavý ster z rohože nad posteľou) boli vyhodnotené ako upotrebitelné, DNA zabezpečené na stopách č. 1, č.4 a č. 5-2 (oter z vnútorných častí peňaženky) zodpovedá vzorke DNA označenej ako W. A. (poškodený), na stope č.2 nebola zistená prítomnosť biologického materiálu ľudského pôvodu, na stope č. 5-1 (oter z povrchu peňaženky) nebola zistená prítomnosť dostatočného množstva vhodného

biologického materiálu, preto výsledky tohto znaleckého dokazovania súd nemohol vyhodnotiť ani v prospech ani v neprospech obžalovaného. Zabezpečený krvavý ster z rohože nad postelou patriaci W. A. svedčí len o tom, že poškodený po útoku obžalovaného krvácal, čo korešponduje s výpoveďou svedka D..

Z vyššie uvedeného mal súd za jednoznačne preukázané, že obžalovaný sa za použitia násilia voči poškodenému - osobe vyššieho veku zmocnil cudzej veci tým, že ju odňal z dispozície vlastníka a spôsobil tak poškodenému škodu, čím naplnil všetky zákonné znaky zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s použitím § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona. Medzi protiprávnym konaním obžalovaného a následkom jeho konania (obmedzenie slobody rozhodovania, odňatie cudzej veci) existuje príčinná súvislosť. Z hľadiska konania obžalovaného dospel súd k záveru, že obžalovaný sa svojim protiprávnym konaním zo zištného motívu dopustil trestného činu vyššej závažnosti a konal v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, lebo chcel spôsobom uvedeným v zákone porušiť záujem chránený zákonom a tento úmysel bol zrejmý z jeho verbálneho prejavu a aktívneho konania pri spáchaní skutku.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona a bral tak do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného ako aj možnosť jeho nápravy.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému rešpektoval zásady pre ukladanie trestu uvedené v ustanovení § 38 Trestného zákona a vychádzal zo základnej trestnej sadzby danej ustanovením § 188 odsek 2 Trestného zákona v rozmedzí 7 až 12 rokov, pričom nezistil z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona u obžalovaného žiadnu takúto okolnosť, v podstate súd konštatujúc predchádzajúce osvedčenie v trestnej veci OS Nitra sp. zn. 2T 58/04 nezistil ani priťažujúcu okolnosť vymenovanú v § 37 Trestného zákona. Vzhľadom však na predchádzajúce nezahladené právoplatné odsúdenie obžalovaného OS Nitra, sp. zn. 1T/177/2005 pre trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1, trestný čin krádeže podľa § 247 odsek 1, odsek 3 písmeno a) , trestný čin násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a odsek 1, trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 odsek 1 a trestný čin výtržníctva podľa § 202 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005, skúmal súd v súlade s ustanovením § 437 odsek 1 Trestného zákona či trestný čin za ktorý bol obžalovaný právoplatne odsúdený podľa zákona č.140/1961 Zb. vykazuje znaky prečinu alebo zločinu podľa Trestného zákona. Podľa § 11 odsek 1 Trestného zákona je zločinom úmyselný trestný čin, za ktorý zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou päť rokov. Pri trestnom čine lúpeže podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 bola základná trestná sadzba 2 roky až 10 rokov, horná hranica teda prevyšovala päť rokov. S poukazom na takéto konštatovania súd zistil, že obžalovaný J. D. spáchal opätovne zločin, preto pri ukladaní trestu súd aplikoval zásadu uvedenú v ustanovení § 38 odsek 5 Trestného zákona, zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, vychádzal z takto vypočítanej trestnej sadzby v rozmedzí 9 rokov 6 mesiacov až 12 rokov a ukladal obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby v trvaní 9 rokov 6 mesiacov , nezistiac žiadne okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a odôvodňujúce použitie mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Trestného zákona. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, bol obžalovaný zaradený pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Takto súd dospel k záveru, že účel trestu podľa § 34 Trestného zákona tak v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie bude v prejednávanej veci dosiahnutý uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému v trvaní 9 rokov 6 mesiacov, na dolnej hranici trestnej sadzby, prihliadol pri tom na osobu obžalovaného, na skutočnosť, že skutok spáchal v skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody za obdobný trestný čin, na jeho predošlý život a hodnotenia príslušných orgánov a inštitúcií. Súd dospel k názoru, že takto uložený trest je dostatočný, spravodlivý a plní nielen výchovnú funkciu smerom k obžalovanému ale aj ochrannú funkciu smerom k spoločnosti.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, súd uložil obžalovanému, aby nahradil poškodenému W. A., spôsobnú škodu vo výške 28,- eur, ktorú si poškodený riadne a včas uplatnil do skončenia prípravného konania

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.